

ACC. N:R M. 16574:1-4.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Thore Brogårdh, Hallaryd*  
Härad: *Lunnarbo* Berättare: *Oskar Svensson, Pjätteryd*  
Socken: *Pjätteryd* Berättarens yrke: *f. d. handbrukare*  
Uppteckningsår: *1964* Född år *1877* i *Göteryd*

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

*Anders Falk, - klok gubbe, som botade sjukva.*

*s. 1-4.*

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16574:1.

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

"En gång skulle jag följa med far till Vestbo, men just som vi var färdiga att ge oss i väg, fick jag ett sånt gräsligt hugg i tänderna. Ja, det verkade rent förskräckligt, så jag blev betänksam och sa:

- Jag tror inte jag vill ge mej åstad i dag, det hugger så i tänderna.

- Jomän, sa far, vi går väl först till Anders Falk på Udden. Han kan nog stämma värken.

Vi gick dit, och när vi kom in till gubben, pratade far om hur det var fatt.

- Han är så illa ve sej, men du kan säkert hjälpa heren, så han slipper tannvärken.

- Ja, sa Falk, eftersom det är du Pelle, alla är jag inte glad vid sådant numera, Jag är gammal nu och händer det mej något, så vet du var jag hamnar.

Han gick efter en kaka bröd, la den på bordet, hämtade en gaffel och stack denna i brödkakan. Därefter tog han fram en hönsfjäder,

ACC. N:R M. 16574:2.

2

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

virade en tråd kring handen och sin ena finger, så att den blev blodsprängd. Sen stack han sig i fingern med fjäderns spets, så att blod sipprade fram. I detta blod doppade han nu fjäderpennan och skrev några krumelurer på ett papper. Jag var förveten, kan ve- ta, och tittade dit förstås.

- Ah, sa då gubben, du behöver inte titta på det här. Det är något, som du inte ska befatta dej med. Om du nu har ont i dina tänder, så ska du om tre timmar få ännu värre värk, men sen ska det onda helt försvinna.

- Går det verkligen om på tre timmar?

- Ja, det går det, svarade Falken.

Glad i hågen följde jag nu med far, och när vi kom upp mot Hamne- da, gick vi in på gästgivargården där.

- Du är inte van vid att dricka bier, here, sa han, men idag ska du minsann få dricka en hel halva, det kanske kan lindra din värk.

Så satte vi oss vid ett bord, far och jag. Vi hade inte suttit

där länge, förrän jag kände hur det smäll till i käften på mig,

ACC. N:R M. 16574:3.

3  
FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

och den onda tanden for ut ur munnen och rakt ner på golvet. Det är dagsens sanning, och det är inget sköj med det. En av gubbarna, som också satt där inne, och som hade hört smällen, frågade:

- Va i håken var det som ramlade ?

- Det var en stor kindtand, Hon rök upp med rötter och allt i ett huj, sa jag både förvånad och glad.

Ja, man kan gott tro, att det hela är en vits, men det är rena rama sanningen, och tandvärken var som bortblåst. Man kan visserligen fråga sig om inte Falken var en riktig trollgubbe. Jag var 18 år då det här hände och därför minns jag det mycket väl, ja, som om det vore i går.

Det var också många som sökte den där Anders Falk. Han hade även en svartkonstbok i sin ägo och var bosatt uppe i Krösnakärr i Göteryd.

En annan gång fick far en mycket svår näsablo. Mor sprang då i sin förtvivlan upp till Falk, för att få hjälp. Far kunde inte själva ta sig dit upp, nej han kunde knappt röra sig, ty det rann ur

ACC. N:R M. 16574:4.

4.  
FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

både näsa och mun på honom. När nu mor kom springande, annaför-  
tröten och orolig som hon var, fick Falk syn på henne och skrek:  
- Beata lilla, ta det lugnt, du behöver inte springa så förtviv-  
lat. Så snart jag såg dej, visste jag vad du ville mej, så det  
stante. Du kan vända om igen, för blodet på gubben din har stant,  
och den blon, som är igen, den får han behålla.  
Det stämde också, berättade far, så nog kunde han sin sak den där  
Falk. Far min hette Sven Petter Bengtsson.